

Waimulif laul

Nr. 3 (4). 13. november 1936.

Sisu :

Meie kiriku laulukoorig. Preester A. Kofla.
Diktsioonist laulmises. D. Orgusjaar.
Laulukoorige elust.
Soimetuselt.

- Nr. 17. On kohus. D. Orgusjaar.
Nr. 18. Armastust rahus. Joh. Bleiwe.
Nr. 19. Isfand, heida armu. Joh. Hützi.
Nr. 20. ~~Palju aastaid~~ U. Ramul.

1880:15
(8.4.37)

Hind 30 senti.

Waimulif Laul

Gesti Apostliku Õigeusu kirikumuusika ajakiri

Nr. 3 (4).

Oktoober — 1936.

2. aastakäik.

Meie kiriku laulukoorid.

Palju neid on? Kui suur on nende ümber koondunud lauljaspere? Milles seisab nende tegevus? Need on küsimused, millele tänapäeval raske, õieti päris võimatu vastata.

Iga laulukoor elab omaette elu, isoleeritult teistest; teab vast ainult, et naabrikirikute juures leidub samasuguseid lauljate koondisi, kuid kaugemale pilk ei ulatu. Harukordsed on need juhud, kus organiseeruvad 5, 6 koori ühiseks tegutsemiseks kas laulupidude või omavaheliste külaskäikude näol.

Pole vaja teada laulukooride ja lauljate arvu. Piisab teadmisest, et nad on olemas. Niisugune harutus ei sobi praeguse aja raamidesse, kus kõikjal nõutakse täpsaid ja kindlaid andmeid. See on võrreldav ettepanekuga koguduse aastaaruannete kaotamiseks, mis samuti absurdne.

Kui statistilised andmed ja aruanded on baasiks üldkiriku, sellega ka üksikute koguduste korraldustööle ja algatustele, siis eriti peaks see maksev olema meie laulukooride suhtes. Pole mõeldav, näiteks, korraldada üleriiklikke laulupäevi, kui ei teata laulukooride ja lauljate arvu.

Omaval ajal, aastaid 10—15 tagasi, organiseeris kadunud ülempreester Martin Viik Pärnus võrdlemisi laiaulatuslikke vaimulikke laulupäevi ap. õigeusu kirikukoorigega. Selleks saatis ta iga koguduse juurde kutselihakese laulupäevale tulemiseks ja osavõtjaid leidis. See oli suur riskeerimine ja mõeldav ajal, kus sageli algatati ja viidi läbi vägevaid asju hää õnne peale. Eelnimetatud laulupäevad toimusid veel ülempreester Viigi isiklikul vastutusel ega kandnud ametlikku ilmet.

Praegune aeg nõuab aga selliste suuralgatuste läbiviimiseks täpsaid andmeid, kindlaid fakte laulukooride ja lauljate olemasolust sel

määral, et võiks midagi ette võtta. Ei saa rajada midagi häädele lootustele ja illusioonidele. Suurekspuhutud ülemaaline laulupäev pealinna staadionil võiks lõpuks ikkagi kujuneda 75 laulja mannetuks esinemiseks ja korraldajate haledaks sissekukkumiseks.

Teiseks takistab andmete puudumine laulukooride kohta mitmeti iga üksiku laulukoori töö edukust.

Kooritöö edukuse esimeseks tagatiseks on lauljate innukas osavõtt harjutustest ja jumalateenistustest. Seda ei saavuta koorijuht mitte üksi oma töö ja kavatsuste esitamisega lauljatele, palju tähtsam on siin, nagu kõnelevad kogenud koorijuhid, lauljate tähelepanu juhtimine teiste laulukooride elule, eriti aga ühistöö võimalusile nendega.

Siin võiksime tuua näite ilmalikkude kooride elust. On tavaline nähe, et laulukoor kuskil maakolkas magab magusat und ja ärkab alles siis, kui naaberkoor hakkab valmistuma mõneks laulupeoks. Tekib omavahel väike võistlus. Peale laulupeo ei raue teistelt saadud vaimustus niipea, eriti aga kui püsib edasi kontakt teiste kooridega.

Kooritöö edukust takistab aga veel nootide puudus, mis omakord oleneb tarvitajaskonna suurusest — laulukooride ja lauljat arvust.

Kui läinud aastal »Vaimulik Lau« oma ilmumist alustas, siis oli töö rajatud, nagu isa Viigilgi häädele lootustele. Seekord purunesid need seebimullidena kohe peale esimese numbri ilmumist. Põhjus: väljaandja ei saanud üleskutsega pöörduda isiklikult koorijuhtide ja kooride poole, pidi seda tegema preestrite kaudu, sest isegi koorijuhtide ja köstrite kohta puuduvad meil täielikumad andmed. Üsna loomulik siis, et paljud koorid pikemat aega ei teadnud »Vaimuliku Lau« olemasolust.

Nii juhtus P. koguduse laulukooriga. Preestriale saadeti üleskutse »Vaimuliku Lau« tellimiseks. Vastust ei tulnud ega tulnud. Meie kalendris esitatud nimestiku järele puudub seal köster laulujuht. Sellega oli ka lootus kadunud tellijat leida. Kuid ometi selgus hiljem, et P. koguduses on siiski olemas suurepereline laulukoor asjatundja koorijuhiga eesotsas, kellele lauljad ise palka maksavad. Koor esineb suurtel pühadel ja tähtsamail juhtudel kirikus ning vajab hädasti uut noodimaterjali. Üks selle koori liige sai juhuslikult teada »Vaimuliku Lau« ilmumisest ja tellis koorile 5 aastakäiku,

Sellelaolisi näiteid võib mitugi tuua.

Mida teeks aga helilooja, kes trükib oma kompositsioone levitamiseks kooridele. Paarkümmend eksemplari müüdnud — see oleks kõik, sest ta ei tea, kuhu pakkuda oma tööd. Teiseks puuduvad tal võimalused ja aeg laiaulatuslikuma ja pikemaajalise reklaami tegemiseks, nagu tegi seda käesolev ajakiri, mida vaatamata kõigile siiski paljudes kohtades veel ei tunta.

Kõiki esitatud ja esitamata asjaolusid arvesse võttes peaks iga-

ühele selge olema lähemate andmete tarvidus ja tähtsus meie kirikukooride üle. Ühtlasi huvitaks kõiki ap.-õigeusulisi artikli alul esitatud küsimused.

Sellest seisukohast lähtudes avaldab »Vaimulik Laul« oma järgmises numbris ankeet-küsimuslehe paarikümne küsimusega kõikidele ap. õigeusu kirikukooridele ja loodab, et tuleva aasta alguseks on üldine ülevaade käes. Selle läbiviimiseks on tingimata vajaline kõikide asjaosaliste huvi ja koostöö, mida peaks kindlustama asja üldine tähtsus.

»Vaimulik Laul« omalt poolt püüab teha kõik, et andmete kogumine toimuks üldiselt, igas koguduses, sest poolikuks tööks pole mõtet kulutada energiat, ühtlasi avaldab oma veergudel läbitöötatult kõik kogutud materjalid kõrvuti üksikute ülevaadetega iga koori kohta eraldi.

Ettevõetava ülesande põhjalik täitmine tooks palju elu meie kiriku muusikaellu. Selles pole kahtlust.

Preester N. Kokla.

Diktioonist laulmises.

Meie koorilaul, eriti aga kiriku koorilaul, kannatab sageli väär-diktiooni all. Laulu sõnadest ei saa kuulajaskond aru, üksikud umbhäälikud kostavad teravalt, rikkudes laulu muusikalist ühtlust ja rii-vates esteetilisi tundeid, või jälle laul muutub suminak, olles sum-butatud ebaõigel ajal lausunud umbhäälikuist. Selle tõttu kuulajas-kond ei suuda jälgida laulu sõnu, ei taju oiuga laulu verbaalset sisu ja laulu eesmärk: äratada kuulajais usulisi ja esteetilisi tundeid, jääb kättesaamatuks, sest tunnete aistingud üksi ilma oiuga kaastöötaja ei võimalda laulu (viisi ja sõnade) mõjule pääsemist.

Diktiooni vead suurel määral tulevad sellest, et koorijuht koos lauljatega unustavad ära algelise laulmise reegli: lauldes on kõik silbid lahtised! Teisiti, lauldes ei allu sõnad grammatika seadusile silpide jagamise suhtes.

Grammatika käsib jaotada: „Is-sand hei-da ar-mu!“ aga katsu-ge see lause grammatika reegli järel ära laulda — tagajärg, ainult sisin ja pörin. Lauldes tulevad aga umbhäälikud nii lausuda, et iga silbi kate (umbhäälik) liituks järgneva silbi algtähega, vaatamata sel-lele kas on see umb- või täishäälik. „I-ssa nd hei-da a-rmu, a-nna se-da I-ssa-nd, va-stu võ-ta-ksi-me.“ Samuti tuleb toimida diftongide hääldamisel, kui teiseks täheks on „i“: he-ida, me-ie, le-iba... Tu-leb aga silmas pidada, „i“ on iseenesest terav täishäälik ja kui teda vähegi teravamalt kui tarvis lauldakse, utreeritakse, siis kõlab kohe:

he-iida, le-iiba, et aga seda vältida, tuleb „i“ (diftongis) võimalikult lühidalt ja kergelt, mitte aga utreeritult liita järgneva silbi külge. (Harjutusi!)

Lõppsilbi katet tuleb eriti teadlikult ja ettevaatlikult hääldada, sest ebaõigel ajal hääldatud lõpp-umbhäälik, olles piiramata tugevuses, kustutab momentaalselt laulu — muudab ta ümismiseks või kohinaks. Katsuge laulda sõna „Issand“ nii, et selle sõna lõppsilbi kate „nd“ saaks „a-ga“ korraga, ühel ajal hääldatud ja püüdke selle juures seda lõppsilpi veel paar lööki välja pidada. Kui siin laul veel ei katkenud vaid muutus ümismiseks, siis olenes see „nd“ ise-loomust, mis võimaldavad üminat, ehkki piiratud ja sumbutatud kujul.

„S“ üksikult silbilõpus muudab laulu sisinaks, kui teda korraga ja koos eelneva täishäälikuga hääldada. Lausuge „kes“ kõik kolm tähte korraga välja ja pidage teda „lauluna“ lööki kolm-neli välja. „S“ täht „k“ järel (ks) silbi ja lõppsilbi kattena muudab laulu talumatuks ebanusikaalseks akustiliseks nähteks ja on suuteline purustama igasuguse laulu rütmi ja hävitama tugevamagi forte. „Suureks... laulaksime, tõstaks“. On aga lõppsilbi katteks h, hk, k, t, p, — siis nende tähtede hääldamisel viimastena sõnas katkeb momentaalselt igasugune laul. Proovige laulda „tuhk, et, sepp,“ hääldades umbhäälikuid — katteid korraga ja koos eelnevate täishäälikutega. Lõpp ja laul kustus, suri sumbutatuna, pääsemata helisema omas harmoonias, meloodias ja tämbris. Laulu eesmärk jäi kättesaamata, kuulaja rahuldumata ja lauljate töö, vaev ja hää tahtmine jooksid oskuslageduse karile.

Et lõppsilbi katte paralüeerivat mõju vältida, selleks tuleb ta umbhäälikuist koosnevat katet hääldada viimsel silmapilgul, kui noodi vältus on pea täiesti lõppenud või möödunud. See nõuab koorijuhilt head rütmitunnet, peent kuulmist ja murdumata jõudu paenutada lauljate hääldamist oma tahtele. Vähe on siin seletusest, tuleb teha harjutusi, üksikult ja gruppide viisi, esiti deklameerides, pärast lauldes, kuid püsivalt ja järjekindlalt — paarist korrast ei piisa.

Nende harjutuste juures võib aga esile kerkida teine viga, vastand esimesele — s. o. umbhäälikute „allaneelamine“, mitte küllaldaselt selge hääldamine, mis tuleb kas laiskusest — lohakusest korralikult sõna lõpus umbhäälik välja rääkida või jälle kartusest teda liiga valjult ja teravalt hääldada, eriti veel siis kui see sünnib rütmiliselt vilumatu ja kokkuharjutamata kooris.

Kahjuks ei saa siin harjutuste tegemiseks mingisugust mõõtu ega mõõdupuud juhutada, sest niisugust üldtunnustatud kujul pole olemas. Koorijuhil ja ka lauljate intelligentsus ja musikaalsus peavad siin maksmapanevalt esile astuma ja dikteerima umbhäälikute valjuse-tugevuse piirid. On umbhäälikud laulus liiga tugevalt ja teravalt esitatud — muutub laul raumiseks, kaob leel ja lauluviis ühes hää-

№ 17. On kohus.

Tenori soolo.

Allegretto

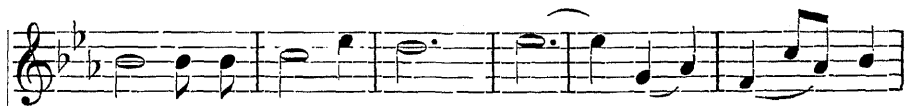
D. Orgussaar.

On ko - hus tões-ti õnd-saks kii - ta Sind,

On ko - hus tões-ti õnd-saks kii - ta Sind,

Ju - ma - la - sün - ni - ta - ja, Sind ik - ka

Ju - ma - la - sün - ni - ta - ja, Sind ik - ka

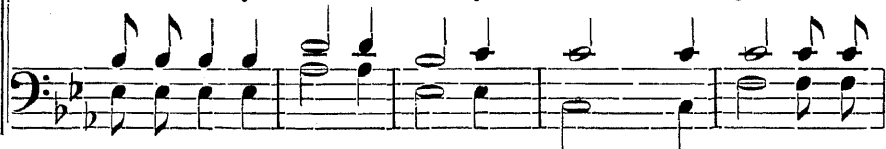

õn-nis-tud ja lait - ma - ta ja mei - e Ju - ma-la

õn-nis-tud ja lait - ma - ta ja mei - e Ju - ma-la

E - ma, kes Sa ü - lem o - led kui kee - ru - bid

E - ma, kes Sa ü - lem o - led kui kee - ru - bid

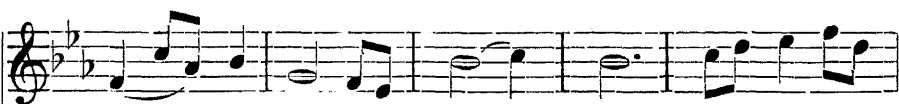

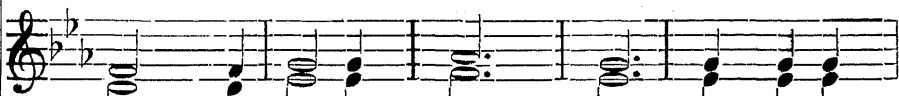
ja pal - ju au - sam kui See - ra-vid, kes Sa

ja pal - ju au - sam kui See - ra-vid, kes Sa

puh - taks neit - siks jää - des Ju - ma - la

puh - taks neit - siks jää - des Ju - ma - la

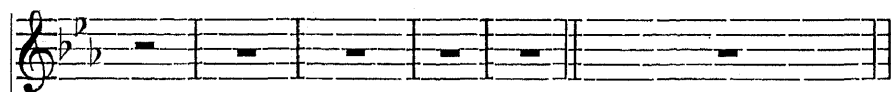

Sõ - na il - ma-le tõi-d,

Sõ - na il - ma-le tõi-d, Sind, tõi-sist Ju -

ma - la - sün-ni - ta - jat, a - us - ta - me

mei e Kōi-ki - de ja kōi-ge

p

pää - le, kōi - ki - de ja kōi - gi

pää - le. Aa - men.

№ 18. Armastust rahu.

Joh. Bleive.

Parvialt mp

Armastust ra - hus kii tu - se ohv - riit. Ja sinu

vai - mu - ga. Mei - e ü - len da - me neid Is - sanda poo

le. On õi - ge, õi - ge ja ko - hus,
on õi - ge on õi -

on õi - ge ja ko - hus kummar - da - da I - sa

mf

ge

Poe ga ja pü - ha Vaimu, ü - he - loomu - list ja lah - ku - ma - ta

mp

Kolm ai - nu Ju - ma - lat, ü - he - loo - mu - list ja lah - ku - ma - ta

kolmai-nu Ju - ma - lat. Pü - ha, pü - ha, pü - ha on

Is-sand Seeba - ot kõik tae - vasja maa on täis Te - ma

au Ho - si - an - na kõr - gel, kii - de - tud ol - gu see, kes
kii - de - tud

tu - leb Is - san - da ni - mel, ho - si an - na, ho - si - an - na

Is - san - da

kõr - gel. Aa - men. Aa - - - men.

mf

aeglaset p üksik

kõik

Sul lau - la - me, Sul lau - la - me mei - e kii - tes,

Sind

mei e Is-sand, Sind tä - na - me
aus - ta - me, Sind aus-ta - me

mei-e ja pa-lu - me Sind oh mei - e Jumal ja pa-lu

me Sind oh mei-e Ju - mal ja pa-lu-me Sind oh

mei - e Ju - mal, oh Ju - mal, meie Ju - mal, Ju - mal.

№ 19. Issand, heida armu.

Joh. Hütsi.

Issand hei-da ar - mu, Issand hei-da ar - mu,

Is-sand hei-da ar - - - mu.

№ 20. Palju aastaid.

Andante

A. Ramul.

Pal - ju aastaid, pal - ju aastaid, pal - ju,

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a common time signature (C). The lower staff is in bass clef with a common time signature (C). The melody is written in a simple, folk-like style with quarter and eighth notes. The lyrics are printed below the upper staff, with hyphens indicating syllables across notes.

pal - ju aastaid, pal - ju aastaid, pal -

The second system continues the melody from the first system. It features a similar rhythmic pattern with some phrasing slurs over the notes. The lyrics are printed below the upper staff.

ju aastaid, pal - ju, pal - ju aastaid.

The third system concludes the piece. It includes a final cadence with a double bar line and repeat dots. The lyrics are printed below the upper staff.

te tämbri võluga. On aga umbhäälikud, eriti lõppudes, mitte küllaldase jõuga hääldatud, kaob ehk moondub sõna mõiste ja lause mõte. Hääldage „Ingel hüüdis...“ esimesel sõnal lõpu „l“ ebamääraselt või jätke ta hoopis hääldamata, kuuldub, nagu oleks „hinge hüüdnud“ aga mitte ingel; taeva(s), palu(ks), ande(ks). Loodan, et piisab näidetest. Mõõdukas ja kuldne kesktee, sõltuvuses laulu iseloomust, koori vokaalsest tasapinnast ja ettekande ruumi akustikast, olgu siin piirideks. Rõõm on kuulata selgelt väljendatud sõnu laulus, kuid nad ei tohi liigselt esile kerkida ja laulmist kupleede ettekandmiseks muuta. Mäletagem, et laulu valem koosneb viisist ja sõnadest.

Nende ridade ülesandeks ei olnud mitte purgiv diktsiooni õpetuse esitamine, vaid ainult ühe ja algelisema diktsiooni reegli — laulus on kõik silbid lahtised — populaarne ja pinnaline vaatlus üldmuusikalise sisuga muusikaajakirja piires.

Tavaliselt räägitakse: erandid tõestavad reegli! Nii ka diktsioonis. Ekspressiivsuse tabamiseks, varjundite väljendamiseks või mõne üksiku momendi esiletõstmiseks on lubatud reeglit rikkuda ja silpe kaetult laulda. See erand on lubatud nii itaalia kui vene ja ka teistes laulurikastes keeltes. Pooldan seda ka eesti keeles, näiteks sõnades: põrgu piin, raske jne. Mõõdukalt „põr“ põristatud annab otsemalt kujutuse põrgust kui reeglipärase „põ-rgu“. Tuleb aga mäletada, et katteta lauldud silp on erand, — katteta reegel.

D. Orgussaar.

Jakobi-Uduvere apostliku õigeusu kirik Pärnumaal, mille kogudus korraldas tänava suvel suurema vaimuliku laulupäeva (vt. tagapool).

Laulukooride elust.

Rakvere.

Pühapäeval, 10. mail s. a., korraldati Rakvere ev. lut. Kolmainu kirikus kohaliku ap. õigeusu kiriku laulukoori vaimulik kontsert solistide kaastegevusel, mis hoolika ettevalmistuse tõttu õnnestus hästi. Kooris laulsid kaasa naaber — Tapa kiriku preester E. Verhousinski ja koorijuht hr. V. Hasov. Koori juhatama oli palutud tunnustatud koorijuht Tallinnast hr. I. Stepanov, kelle osaval juhtimisel koori ettekanded kõlasid puhtalt ja võimsalt. Siin juures tuleb tänuga ära märkida ka kohaliku koorijuhi, köster A. Laredei tööd kontserdi ettevalmistamisel. Kohaliku ajalehe »Virumaa Teataja« veergudelt loeme:

„Ap. õigeusu kiriku vaimulik kontsert 10. mail, s a. Rakvere Kolmainu kirikus kujunes kõigiti nauditavaks muusikaliseks sündmuseks. Koor, kuigi väikesearvuline, koosneb väga tugevatest ja vilunud jõududest, kelle seas rida tunnustatud kohalikke soliste. Koorijuhi I. Stepanovi juhatusel tehtud töö kandis head vilja, koori esinemine oli laitmatu ja tõlgitsuselt õige. Erilist tähelepanu vääris nimetatud kontsert ka selle tõttu, et kava sisaldas enamikus kuulsamate õigeusu kirikumuusika komponistide töid, milliste ettekannet meil väga harva võimalik kuulda. Solistid pr. K. Kristoffel (sopran), hr. J. Pukk (viul) ja R. Heinmets (orel) esinesid samuti juba tuntud kindluse ja oskusega. Sisukat kontserti oli ilmunud kuulama arvukalt muusikasõpru vaatamata ilusale kevadisele pühapäevale.“

Koguduse liige.

Tallinn.

26. mail korraldati Issanda-Muutmise Peakirikus soome apostliku õigeusu vaimuliku seminari õpilaste kontsert. Kirikutäis rahvast oli ilmunud jälgima huvitavat kirikumuusikalist üritust. Esireas võis näha hulk kohalikke õigeusu vaimulikke, eesotsas kõrgestipühitsetud mitropoliit Aleksandriga.

Kuigi häälematerjali ja esitamise tehnilise viimistelu suhtes mõni paljunõudlik kuulaja ehk täiel määral ei rahuldunud, peab siiski igaüks tunnustama, et liturgilised palad esitati ilmse hardusega ja armastusega asja vastu. Lauljate sisemine andumus ja elav kaasaelamine ettekantavaile palvuslauludele nakatas ja paelus varsti ka kõiki kuulajaid. Üldse jättis meeldiva mulje kontserdil valitsenud palveline meeleolu. Kontsert algas ja lõppes mitropoliidi õnnistusega. Peab ütlema, et see oli tõesti vaimulik kontsert, kuigi sõna „vai-

mulik“ kava pääl puudus. Kahjuks on viimasel ajal see sõna tihti muutunud ärisildiks olles kaotanud oma tõelise sisu, kuna kõrgeast kunstilisest tasemest hoolimata n. n. „vaimulikud kontserdid“ tihti osutuvad hoopis „ilmlikeks“, sest puudub side laulude sõnastuse ja lauljate eneste meelsuse vahel. Nende tõsiste, mustadesse sutaanidesse rietatud soome noormeeste juures aga rääkisid sõna ja süda laulmisel ühist keelt. Sellepärast meeldiski kontsert. R. S.

Jakobi-Uduvere.

Käesoleva aasta suurimaks ürituseks meie kirikukooride töömail kujunes kahtlematult vaimulik laulupüha Pärnumaal, Jakobi-Uduvere koguduses.

Et samal päeval, 14. juunil, pühitseti ka koguduse 90. a. juubelit, siis voolas juba varakult kiriku juurde tuhandeid inimesi ümbuskonnast. Väljaspoolt oli sõitnud kohalikust suurpäevast osa võtma hulk külalisi, eesotsas kõrgeasti pühitsetud mitropoliit Aleksandriga, kes pidas kirikus paljude preestrite kaasteenimisel kaua meelde jääva liturgia.

Päeva raskuspunktiks kujunes ühendatud kooride kontsert kiriku pargis, mille üldjuhiks oli tuntud koorijuht hr. Vladimir Prants Pärnust. Tuleb tõsiselt hinnata osavõtnud 14-ne koori ja koorijuhi energiat ja hoolt kava ettevalmistamisel, eriti kui veel arvestada laulude rohkusega ja raskusega. Seda püsivust kroonis ettekannete täielik õnnestumine.

Mis puutub kava koosseisu, siis sisaldas see peamiselt vene kirikumuusikute kompositsioone, mille loetelu siin vast üleliigne. Eesti ap. õigeusu heliloojaist oli esindatud ainsana meie lugupeetud vanameister P. Laredei nelja lauluga — „Sinu õuedes laulan ma“, „Mu Jumal, Sa mu abi oled“, „Au olgu Jumalale“, „Issanda päralt on maa“ — ilusamaid laule repertuaaris.

Üldmulje väga häa. Palju tänu kohalikule preestrile D. Šamardinile, kes otse geniaalselt oskas organiseerida ja juhtida nii suurt ettevõtet.

x.

Laatre.

19. juulil toimus siin vaimulik laulupäev Tartu Jüri ja Laatre ap. õigeusu koguduste ühendatud kirikukooride poolt ja rohkearvulise kuulajaskonna osavõtul. Üldjuht, proua Niina Liik oskas oma kaine juhtimisega kahe, üksteisele täiesti võõra koori kooslaulus saa-

vutada üllatavat ühtlust ja distsipliini, nii et laulud kuulajat täielikult haarasid. Kavas oli esitatud rõõmustava' kombel hulk eesti autoreid — Laredei, Orgussaar, Bleive, Hütsi, Kokla — mis tuli kasuks kontserdi üldilemele. Lõpul lauldi ühiselt „Su üle Jumal valvaku“.

Toimetusest.

Järgmine „Vaimuliku Laulu“ number ilmub jõulunumbri-
na, sisaldades hulk laule Kristuse sündimise pühadeks. Nendest
võiks siinkohal nimetada D. Orgussaare „Jumal on meiega“,
Joh. Bleive „Sinu sündimine, Kristus, meie Jumal“, P. Laredei
„Äu olgu Jumalale kõrges“ j. t.

Vastu tulles koorijuhide soovile, trükime ofa „Vaimuliku
Laulu“ jõulunumbri noote odavamale paberile hinnaga 15 senti
eksemplar. Ettetellimised selle odava väljaande peale palume
ära saata kahe nädala jooksul arvates tänasest päevast, sest
asjata kulude vältimiseks trükitakse mainitud erinumbrit ainult
sisetunud tellimiste piirides.

Ühtlasi soovitame kirikukoorigele möödunud aastal ilmu-
nud jõululaulude kogu — „5 laulu Eesti apostliku õigeusu ki-
rikukoorigele“ — hinnaga 50 senti eksemplar.

Kõik kirjad ja tellimised palume saata nüüdsest peale aad-
resil: preester N. Kokla — Sangaste, Laatre kirikla.

Toimetus.

»Vaimulik Laul« ilmub 6 korda aastas ja maksab aastas 1 kr. 50 s.,
poolaastas 80 s., üksiknumber 30 s. Toimetuse ja talituse aadress:
preester N. Kokla — Sangaste, Laatre kirikla.

Vastutav toimetaja ja väljaandja: preester Nikolai Kokla. Toimetuse
lähemad kaastöölised: hr.-ad Joh. Bleive, Joh. Hütsi, P. Laredei,
D. Orgussaar, V. Pedoste, K. Puu, J. Välbe.

Trükitud Nikolai Kokla õigekirjaga, Tartus, Narva 87. 1936.

№ S 1880:15